

Ölüm Merasimi

– ADEM EFİLOĞLU · 04 Temmuz 2012

Bir sonbahar gününde yeniden doğursa annem beni
Tarihin sayfalarına gülerek yazılacağım
Varsın adımları hiçe çıkarsınlar
Varsın ölümümde bulunmasınlar
Zaten kim bilecekti
Acıyla geçen ömrün
Acıyla bittiğini

Bir ölüm merasiminde kendimle yalnızım
Avuçlarımı kan topladı topraktan
Dudaklarımı kanattı aç martılar
Öpecek sanmıştım oysa
Ayaklarımı tırmaladı bütün çiçekler
Ve savruldu dördü yana çığlık çığlığa

Kaç şiire soyunmuştu aklımız
Ve kaç namede çırılçıplak kalmıştı duygularımız
Yine bir sıfatın renklerini giyiyorum üzerime
Sırlıklam giriyorum cümlelerin yatağına
Eksik kalmamalıydı kelimeler
Başladım adım adım harfleri tülemeye

Gözlerinin gölünde boğulmaya taliptim
Bağıra bağıra adını andım
Yine aldandım

adem efiloğlu / ahir-i fırtına